

Con “Công Cụ”

Lê Phi

Quốc Xã Đức đã gây chiến tranh chết chóc cho hàng triệu sinh mạng con người mà kinh tởm nhất là sự tàn sát người gốc Do Thái vì lý thuyết hoang tưởng chủng tộc siêu việt. Người dân Đức sau Quốc Xã phải tự xét lấy chính họ để trả lời cho câu hỏi tại sao họ đã đánh mất tính người khi lừa dân Do Thái vào phòng hơi ngạt, nã súng vào những người không tự vệ để có thể ngăn cản không bao giờ cho phép tình trạng trên tái diễn.

Bản thân tôi (và rất nhiều người trong chúng ta) cũng đã đặt câu hỏi tương tự với người cộng sản Việt Nam.

-Khi họ thủ tiêu, ám sát, tấn công những người quốc gia yêu nước (và luôn cảnhững người cộng sản đệ tứ không cùng phe phái của họ) trong lúc đang đánh đuổi thực dân Pháp,

-Khi họ đầu tó, tàn sát, giam cầm, đầy đọa dã man những người dân lành vô tội mà hôm qua là bà con hay cha mẹ họ, hay là người đã đem tính mạng và của cải để bảo bọc họ, là đồng đội sống chết nơi trận địa với họ, ... trong những đợt Cải Cách Ruộng Đất, Nhân Văn Giai Phẩm, và sửa sai ...

-Khi họ đập đầu, chôn sống, xử tử hàng ngàn đồng bào vô tội tại Huế dịp Tết Mậu Thân,

-Khi họ bắn thẳng, pháo kích vào người dân lành chạy loạn trên Đại Lộ Kinh Hoàng (Quảng Trị 1972), An Lộc(1972), Sông Ba (1975), và rất nhiều nơi khác,

-Khi họ pháo kích bừa bãi vào nhà dân, vào trường học, đặt mìn, chất nổ trong rạp hát, quán ăn, đường đi, ruộng vườn của người dân miền Nam trong giai đoạn xâm chiếm miền Nam trước 1975,

-Khi họ khủng bố, ám sát, xử tử bao người dân vô tội miền Nam vì không hợp tác với họ, vì “liên lạc với Mỹ Ngụy”,

-Khi họ giam cầm, đầy ải, trả thù hàng trăm ngàn quân dân cán chính VNCH trong các trại tù “cải tạo”, đẩy hàng trăm ngàn gia đình vào các vùng “kinh tế mới” mà thực chất là đầy biệt xứ khổ sai trong vùng đất chết,

-Khi họ đánh đập quyết tâm trừ dập các thanh niên yêu nước, thẳng tay cướp bóc nhà cửa ruộng vườn nông dân, hãm hại giam bắt dân oan trong tù như trường hợp gia đình nông dân Đoàn Văn Vươn,

-và còn nhiều, rất nhiều nữa cho tới ngày hôm nay vẫn chưa dứt....

thì thử hỏi tình đồng loại, nghĩa đồng bào ở đâu ?

và đạo lý, lương tâm, tính người của những người Cộng Sản này - ở đâu ?

Phải chăng họ đã đánh mất trái tim, và hành động như một con công cụ máy móc ?

Là “CON NGƯỜI” ai cũng có phần tốt và phần xấu. Phần “CON” là động cơ khiến ta phạm những tội xấu, những ham muốn thấp hèn, những lỗi lầm, và phần “NGƯỜI” giúp ta nhân hậu, hành xử đúng đạo làm người. Đôi lúc phần “CON” lấn áp phần “NGƯỜI” khiến ta gây ra tội ác, nhưng tính người vẫn còn bên trong để ta biết xám hối, ăn năn nhận tội và phục thiện để sống theo đạo lý, lương tâm.

Nhưng than ôi, con người dưới sự giáo dục hướng dẫn rèn luyện của đảng CSVN thì đã mất đi tính “NGƯỜI”. Anh Nguyễn Chí Đức qua bài viết **“Ông Nguyễn Đình Lộc hãy tự sát chính trị để chuộc lại phần nào danh dự cho chính mình”** đã hé mở một sự thật đau lòng không thể chối cãi:

“Cho dù ông Lộc trả lời rất chần chừ, xác nhận đúng việc ông đã làm trong chừng mực nhưng với sắc thái trả lời lảm lét, nhất là thái độ cười khẩy vai trò “trưởng đoàn” mà 71 người nhân sĩ-trí thức đầu tiên đã kỳ vọng và trao cho ông thì việc gây ra luồng dư luận không vui là điều dễ hiểu. Cộng đồng mạng trong đó có tôi trong buổi tối hôm qua rất bức xúc nhưng khi bình tâm lại có thể hiểu dù sao ông Lộc vẫn còn là đảng viên Đảng Cộng Sản Việt Nam (ĐCSVN) và ông phải tuân lệnh đảng bất luận bài viết, lời nói đi ngược lại với lương tâm của chính mình, đi ngược lại niềm tin gửi gắm của hàng chục nghìn người cùng kí tên cũng như dư luận quan tâm đến chính trị. Điều này góp thêm minh họa sống động vì sao cuộc Cải Cách Ruộng Đất tại miền Bắc năm xưa xảy ra kinh hoàng, gây vết thương lòng cho dân tộc Việt Nam và vết đen không thể tẩy xóa cho ĐCSVN. Bởi vì điều lệ đảng, chỉ thị-nghị quyết của đảng cấp trên là tối thượng, tuyệt đối phải thi hành bất chấp đạo lý, truyền thống dân tộc.”

Con người sau khi vào ĐCSVN biến thành con “công cụ” trong đó tính người bị thay thế bằng tính “công cụ” - mà ĐCSVN gọi là tính “đảng”. Vì phần “người” bị thay thế bằng phần “công cụ” mà phần “con” vẫn còn đó nên không còn gì kiềm chế cái xấu xa của con người. Hơn nữa, phần “con” lại được phần “công cụ” hỗ trợ càng phát triển mạnh mẽ hơn. Thời gian trong ĐCSVN càng lâu thì phần “người” càng biến mất dần và trở thành con “công cụ” tuyệt đối. Bản chất “công cụ” sẽ thấm dần trong máu huyết, trí não rất khó mà gột rửa sạch.

Phần “công cụ” tiêu diệt dần tính “người” và ăn mòn dần khả năng lý luận, phán đoán độc lập của con người. Nó biến nạn nhân thành lười biếng suy nghĩ, chỉ thích lập lại những gì được lập trình sẵn, chỉ nhận biết những gì có sẵn trong lập trình và theo lập trình mà không cần đối chiếu với thực tế. Nhưng nguy hiểm hơn hết là nạn nhân trở thành hoang tưởng, có ảo giác mình cực kỳ thông minh (“đỉnh cao trí tuệ”), có ảo giác mình là “cứu tinh nhân loại”, là mẫu mực chuẩn cho loài người.

Cái hèn hạ, khiếp nhục, tham lam, thấp hèn của phần “con” cộng với cái lừa đảo, gian trá, vô liêm sỉ, không luân lý, không đạo đức của phần “công cụ” giúp “con công cụ” này sẵn sàng bỏ đờ cấp trên, đâm đạp lên anh em, người ơn cũ, đàn áp đồng bào, tóm lại chẳng từ tội ác nào để được lợi riêng cho nó. Con công cụ rất nguy hiểm vì nó chỉ biết đến chủ và bày đàn nó mà không có tổ quốc, dân tộc, xã hội, tình người. Nó làm ung hoại xã hội, suy yếu tiềm lực dân tộc, đục khoét tài nguyên quốc gia dẫn đến nguy cơ mất nước vào tay bọn Tàu cộng.

Các tính chất xảo trá của con công cụ được thấy rõ nơi các cấp quyền lực, từ “con an”, dân phòng cấp xã đến các lãnh đạo cơ quan xí nghiệp, “đại gia”, “lão thành công cụ”, các con “công cụ cụu” nói rất hay mà chẳng dám làm thật. Nguy hiểm hơn nữa cái bản chất “công cụ” cũng có thể lây lan trong môi trường thích hợp mà không bắt buộc phải vào đảng CSVN. Điều này có thể dễ dàng nhận thấy trong xã hội hiện nay nơi cách cư xử giữa người với người, nơi các trẻ em vị thành niên, nơi các trang báo chính thức có giấy phép, ...

Trong các phim ảnh tiểu thuyết khoa học giả tưởng có loại người máy “cyborg” mà bên ngoài là lớp da sống như người thật dù rằng bản chất bên trong là loại người máy không có trái tim. Loại này cực kỳ nguy hiểm vì có bên ngoài như con người bình thường. Nhưng so với con công cụ, thì “cyborg” còn thua xa. Vì cyborg còn có thể bị nhận diện: chỉ cần lột lớp da bên ngoài là thấy cả một bộ máy móc, và cyborg không thể sinh sản được. Còn con công cụ, lại là bằng xương bằng thịt, đã thế lại biết sinh sản kéo bày kéo đàn để củng cố bảo vệ quyền lợi.

Quả thật, CS đã đi trước khoa học nhân loại rất xa khi thành công trong việc tạo thành con công cụ. Con công cụ cộng sản về phương diện vật lý, sinh học hoàn toàn giống người có thể sinh sản và tiếp tục truyền giống công cụ qua nhiều thế hệ khác. Không những vậy nó có thể lây sang người chung quanh trong một số điều kiện nhất định và có khả năng sống bầy đàn không cần chủ nuôi (đã quan sát được tại Nga, và một số nước hậu cộng sản khác). Hiện tại ở VN các con công cụ này sống rất chân chính theo khẩu hiệu CS “làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu”. Năng lực xây dựng xã hội của con công cụ rất nhỏ gần như không có nhưng nhu cầu hưởng của con công cụ thì vô hạn.

Cứ nhìn vào gia đình thê nhi của các đồng chí X, đồng chí Nông, đồng chí Tô .... thì rõ.

Với khả năng luân lách, nguy trạng con công cụ có thể lẫn trong chúng ta và rất khó nhận diện. Con công cụ có thể sống ngoài môi trường đào tạo ra nó mà vẫn không thay đổi bản chất. Không ít con công cụ được đào tạo tại VN mà đang sống khắp nơi trên thế giới. Để có thể nhận diện được chúng phương pháp hữu hiệu nhất hiện nay là **“đừng nghe những gì nó nói mà hãy nhìn kỹ những gì nó làm”** và từ đó suy luận ra bản chất của chúng.

Nếu bạn hỏi làm sao để “cải hóa” con công cụ trở thành con người thì tôi cũng không có câu trả lời vì chưa có sự nghiên cứu sâu rộng về vấn đề này. Tuy nhiên, theo quan sát riêng, con công cụ vẫn có thể được “cải hóa” thành một con người bình thường, khi sự cải hóa đó là do **chính** bản thân “con công cụ” tự thực hiện. Muốn thực hiện sự cải hóa, con công cụ này phải có **tính người rất mạnh rất chân thực** trước khi hoàn toàn bị nhiễm thành con “công cụ”.

Như đã nói trước đây, khi gia nhập ĐCSVN tính người bị biến mất dần vì tính “công cụ” lấn áp tiêu diệt. Trong quá trình đó cũng có những lúc tính người phản kháng kịch liệt khi bị lấn áp. Với những người khi gia nhập ĐCSVN vì lý tưởng cao đẹp (dù là nhận thức lệch lạc vì bị lừa bịp) thì tính “người” của họ chân thật và mạnh mẽ hơn những thành phần khác. Khi sự phản kháng của tính người lên tới mức cao độ, họ tự giác ngộ ra họ đang bị tính “công cụ” giết dần tính người cao quý trong họ. Họ phải trải qua một quá trình đấu tranh tư tưởng cực kỳ mãnh liệt tương tự như giai đoạn cai nghiện ma túy nhưng khó khăn hơn nhiều để từ bỏ ĐCSVN. Không những họ phải chiến thắng bản thân trong tư tưởng và tình cảm mà họ phải đương đầu với sự trù dập, đàn áp của các con công cụ khác. Cái giá họ phải trả rất là cao trên mọi phương diện, vật chất, tư tưởng, tình cảm, liên hệ cá nhân, ... mà thông thường là rất đơn độc không có bạn bè trong giai đoạn đó. Vượt qua những trở ngại đó họ trở thành con người chân chính vì đã giết lại tính người trong họ từ tính “công cụ ma quái”.

Nhưng khó khăn vẫn chưa hết với họ, đó là sự tẩy rửa sạch sẽ hoàn toàn các nọc độc còn sót lại trong thời gian làm con công cụ. Thời gian làm con công cụ càng dài thì nọc độc thấm càng sâu, càng khó tẩy rửa nếu không chú tâm. Loại nọc độc có thể lây lan từ con công cụ qua người khác trong một số môi trường nhất định. Loại nọc độc đó là thói quen suy nghĩ theo định hướng, là lười suy nghĩ không chịu lật lại vấn đề cũ trước kia để nhìn với cái nhìn mới với kiến thức mới, là không biết nhìn vấn đề từ một phía khác, hay chủ quan cho mình là đúng, là không có sáng kiến mới mà chỉ theo thời hay bắt chước người khác, là không dám nhận tội lỗi của mình gây ra mà chỉ đổ thừa cho hoàn cảnh rồi lấp liếm che dấu, là trọng danh tiếng bề ngoài mà không nhận thức rõ nội dung, là thói quen xin-cho, “tự cải thiện” (thủ lợi riêng) mà không nghĩ tới vấn đề trên bình diện rộng lớn hơn, là tự hào không cần bản hay tự ti mặc cảm, không ý thức được khả năng của chính mình, của từng cá nhân.

Kể từ khi ĐCSVN sản xuất hàng loạt các con công cụ và cướp được chính quyền, nọc độc từ các con công cụ lây lan vào trong xã hội VN. Đa số chúng ta cũng bị nhiễm nọc độc này qua môi trường sinh hoạt không ít thì nhiều. Chúng ta cần thành thật với chính mình để tự kiểm với bản thân và tự tẩy rửa chính bản thân nếu có nhiễm nọc độc này.

Về việc “cải hóa” đồng loạt các con công cụ để có thể trở lại con người bình thường tham gia trong xã hội, tôi có đề nghị như sau:

Thứ nhất là nên sửa soạn tạo một môi trường sống lành mạnh nhân ái giữa láng giềng chòm xóm để làm chất keo, chất xúc tác nhằm ngăn cản không cho vi trùng “công cụ” xâm nhập. Việc này chúng ta có thể thực hiện rất dễ dàng. Dùng đạo lý, lòng nhân hậu, tính đoàn kết mà giúp đỡ nhau trước những hoạn nạn.

Kế đến là tước bỏ khả năng kết thành bầy đàn của các con công cụ để chúng không còn tụ tập dựa dẫm vào nhau để sinh tồn dưới dạng con công cụ.

Sau đó thay đổi môi trường sống của chúng để giảm bớt phần “con” và tạo cơ hội cấy lại phần “người” với những thí dụ cụ thể đả kích tình người.

Môi trường tốt nhất cho việc cải hóa là cho chúng sống và làm việc chung với người dân lao động nơi có rất nhiều tình người chân thật và thực tế hàng ngày để chữa dần căn bệnh hoang tưởng.

Lý tưởng nhất là: **nếu** được kết hợp với một xã hội dân chủ, nhân bản, văn minh, thiện đức, và pháp luật công minh thì khả năng “cải hóa” đồng loạt các con công cụ rất cao. Tuy nhiên cũng sẽ có một số nhỏ không thay đổi được thì chúng ta cần tước bỏ tất cả các khả năng có thể gây hại cho xã hội của chúng và tách riêng từng cá nhân cho đến ngày chúng tự thoái hóa.

“CLB Huỳnh Đệ Lâm Đường Lạc Lối” của anh Nguyễn Chí Đức là một ví dụ điển hình cho phương pháp cải hóa con công cụ mà tôi vừa phân tích trên. Sáng kiến thành lập và sự hoạt động của “CLB Huỳnh Đệ Lâm Đường Lạc Lối” là một đóng góp rất lớn cho một đất nước Việt Nam nhân bản văn minh thiện đức hậu Cộng sản.

Cách sống nhân hậu, đạo đức của từng người, từng gia đình trong đời sống hàng ngày giữa bà con xóm giềng chính là những đóng góp vô giá trong việc kiến tạo lại xã hội vốn đã và đang bị những con công cụ hoành hành.

Lê Phi

Cùng một tác giả đã phổ biến:

- [Cáo Giữ Chuồng Gà](#) (bấm vào đọc tiếp)
- [Còn Mơ Bánh vẽ](#) (bấm vào đọc tiếp)

PB 30032013